

РЕШЕНИЕ

№ 863

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10322** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите /РИОСВ/ - С. срещу решение № 3751/16.08.2024 г. по НАХД № 848/2024 г. на СРС, НО, 23-ти с-в, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 138 /12.12.2023 г., издадено от директора на РИОСВ - С., с което на основание чл.155 ал.2 и чл.166 т.3 от Закона за опазване на околната среда на „Кондекс“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Касаторът счита решението за незаконосъобразно, необосновано и неправилно, поради съществено нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Наведени са твърдения за издаването на АУАН и НП по законоустановения ред и форма, без липсващи реквизити в тяхното съдържание, като са изложени подробни съображения за ясното и точно описание на нарушението, изразяващо се в неизпълнение на предписание, дадено с констативен протокол № ККФОС-МИ-04/14.03.2023 г. Сочи, че предписанията, които са дадени на санкционираното дружество са взаимосвързани - с първото се предписва да се предприемат действия за издаване на разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, а с второто - да уведоми

РИОСВ-С. за предприетите действия. Твърди се, че „Кондекс“ ЕООД никъде в жалбата си не твърди, че е предприело някакви действия за издаване на разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, за експлоатацията на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“, находящ се в УПИ № VII-925, кв. 45, по плана на [населено място], м. „К. вада - Ю. парк IV част“, район „Т.“ - Столична община, по реда на Закона за водите, като и към настоящия момент санкционираното дружество няма издадено разрешително.

Ответникът – „КОНДЕКС“ АД чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Сочи, че нарушението е извършено на 17.04.2022 г., а актът, констативният протокол на РИОСВ е от 14.03.2023 г. Става дума за особено съществен порок, който не може да се санира в хода на настоящото производство, което води до незаконосъобразност. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 14.03.2023 г. в изпълнение на план за контролната дейност на РИОСВ - С. била извършена проверка на търговски обект - сграда в район „Т.“ - Столична община, стопанисван от „КОНДЕКС“ АД, за която е съставен констативен протокол от 14.03.2023 г. При проверката било установено, че в обекта се формират битово-фекални отпадъчни води от санитарно - битовите помещения в сградата и след пречистване в локална пречиствателна станция се заустват в р. Д.. Установено било, че издаденото за обекта разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, от 04.11.2013 г., от директора на Б. дирекция „Д. район“ е с прекратено действие.

В протокола за проверката на осн. чл.155 ал.2 ЗООС били вписани предписания със срок за изпълнение 14.04.2023 г. както следва:

Предписание 1: Жалбоподателят да предприеме действия за издаване на разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води за експлоатацията на обекта.

Предписание 2 : Жалбоподателят писмено да уведоми РИОСВ С. за изпълнението на предписание № 1.

След изтичане на срока за изпълнение на издадените предписания експерти на РИОСВ извършили проверка в деловодната система на регионалната инспекция, при

която било установено, че не са постъпвали документи във връзка с изпълнение на процесното предписание 2 РИОСВ писмено да бъде уведомена.

За констатираното на жалбоподателя е съставен АУАН на чл.155, ал.2 и чл.166 т.3 от Закона за опазване на околната среда и за въз основа на него е издадено обжалваното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на атакуваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото не съответства на закона изводът, до който е достигнал административнонаказващият орган, че като не уведомил писмено РИОСВ за изпълнение на процесното предписание № 1, жалбоподателят не е изпълнил издадено на осн. чл.155 ЗООС задължително предписание. Приел е, че за да има характер и да породи правните последици на задължително предписание указанието на контролните органи следва да предписва поведение, което да е обективно необходимо и обуславящо за постигане на целите по чл.1 ЗООС, а указанието за уведомяване писмено на РИОСВ за изпълнение на предписание за получаване на разрешение по закон, макар да улеснява в известна степен дейността на контролните органи, не притежава такъв характер.

Поради изложеното съдът е счел, че обсъжданите предписания за писмено уведомяване, макар издадени от оправомощено по надлежен ред да издава предписания лице, са издадени без призната по закон компетентност за това и представляват нищожен административен акт по чл. 21 АПК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за несъставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е постановено и в съответствие с приложимите материални и процесуални норми. Същевременно, настоящият състав намира за неоснователни възраженията на касатора относно незаконосъобразност и необоснованост на въззивното решение.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящият състав споделя мотивите на въззивния съд, че НП следва да бъде отменено, поради което препраща към тях, на основание чл. 221, ал.2 АПК.

В допълнение, следва да се отбележи, че ответникът по касация вече е бил санкциониран за това, че към датата на проверката - 14.03.2023 г., е констатирано ползване на воден обект – река Д. за заустване на отпадни води в повърхностни води за експлоатация на обект „Търговска сграда с шоурум и склад“ в УПИ №VII-925, кв.45, по плана на [населено място], местността „К. вада – Ю. парк IV част“, СО–район „Т.“, без да е имал издадено валидно разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води.

Санкционирането е сторено с влязло в сила НП, видно от извършена служебна проверка в деловодната система на АССГ. Така решение № 22438/5.11.2024 г., постановено по НАХД № 7770/2024 г., видно от което е оставено в сила решение № 2982/24.06.2024 г. постановено по НАХД № 431/2024 г. по описа на Софийски

районен съд, 10-ти състав, с което е потвърдено НП № 106 от 26.09.2023г., издадено от директор на Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ – упълномощен да изпълнява правомощията на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите на „Кондекс“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Следва да се отбележи и това, че на основание чл. 52, т. 1 от Закона за водите, в сила от 28.1.2000 г., разрешително като процесното, за което е издадено настоящото предписание, се издава от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице. Същевременно, процесното НП е издадено от Регионална инспекция по околната среда и водите именно към Министерството по околната среда и водите.

Същевременно следва да се цитира НАРЕДБА ЗА АДМИНИСТРАТИВНОТО ОБСЛУЖВАНЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 47 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.06.2008 Г.), приета с ПМС № 246 от 13.09.2006 г. Съгласно чл. 2, т. 7 от тази Наредба, е предвиден принципът на служебно събиране на информация и доказателствени средства; съгласно чл. 9 е предвидено правомощие на служителите от звената за административно обслужване да изискват незабавно предоставяне на информация и/или документи от другите звена в административната структура, когато тя е необходима за извършване на справки и предоставяне на документи при административно обслужване на място. В съответствие с този принцип са и нормите на чл. 11-14 от Наредбата.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, следва да се присъдят на ответника претендираните от него разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 2 АПК в размер на 500 лв. съобразно представения списък с разноски, както и договор за правна помощ, удостоверяващ плащането им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3751/16.08.2024 г. по НАХД № 848/2024 г. на СРС, НО, 23-ти с-в

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите – С., Министерство на околната среда и водите ДА ЗАПЛАТИ на „Кондекс“ АД, ЕИК[ЕИК] разноски от 500 (петстотин) лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.